

תופעת האנטישמיות

משמעות המושג אנטישמיות היא שנאת היהודים. המילה אנטישמיות הופיעה בפעם הראשונה בגרמניה, בשנת 1879, אך תופעת האנטישמיות עתיקה יותר, ונמשכת כבר כ- 1600 שנים.

האנטישמיות נולדה על רקע מלחמה דתית בין נוצרים ליהודים. הנוצרים האמינו, שהיהודים רצחו את ישו, ולכן צריך להילחם בהם. כיום, בתקופה המודרנית, הגורמים לאנטישמיות הן כלכליים, גזעניים וטריטוריאליים (שטחי אדמה).

שיא האנטישמיות היה בזמן מלחמת העולם השנייה, כאשר הנאצים הגרמניים ביצעו "רצח עם" של היהודים בעזרת עמים נוספים. לאחר מלחמת העולם הייתה הפסקה בגילויי האנטישמיות, אבל בשנים האחרונות חוזרת התופעה.

מיום 11 בספטמבר 2001 - היום שבו נהרסו "מגדלי התאומים" בארצות-הברית - חוזרים הביטויים האנטישמיים לעיתונות האירופית, לדוגמה: "היהודים מביאים רק צרות לעולם", "אמריקה עוזרת לישראל וליהודים יותר מדי", או "מדינת ישראל היא טעות, שצריך לתקן אותה". אבל האנטישמיות העיקרית קיימת כיום אצל המוסלמים הפונדמנטליים (דתיים מאוד) ואצל אירגוני הטרור המוסלמיים. הם מאמינים, שהיהודים רוצים לכבוש את כל העולם. היהודים ומדינת ישראל אחראים לדעתם, לכל המלחמות ולכל הרע בעולם. לכן צריך לחסל את מדינת ישראל ואת היהודים.